

TEXTOS DE DICTADO PARA LOS CAPÍTULOS DE PIRRO DE ATENAS

Al dictar los textos, se recomienda el deletreo de algunas palabras. También es útil usar los nombres en griego de los signos de puntuación, de los espíritus y acentos.

coma: κόμμα
punto: τελεία
punto alto: ἐπάνω τελεία
comillas: τὰ εἰσαγωγικά

espíritu: τὸ πνεῦμα
espíritu áspero: ἡ ψιλὴ
espíritu suave: ἡ δασεΐα
acento agudo: ἡ ὀξεΐα
acento circunflejo: ἡ περισπωμένη
acento grave: ἡ βαρεΐα

Capítulo 1

Ἡ Ἑλένη ἐν τῷ κήπῳ κάμνει. ὁ Πύρρος ἐν τῇ οἰκίᾳ μένει καὶ οὐ κάμνει. ὁ ἥλιος ἐν τῷ οὐρανῷ μάλα φλέγει καὶ ἡ γῆ θερμὴ ἐστίν. ὁ Λεύκιππος ἐν τῇ οἰκίᾳ οὐκ ἐστίν, ἀλλὰ ἐν τῷ ἀγρῷ κάμνει.

Capítulo 2

Ὁ μὲν Λεύκιππος τὸν οἶνον ἐν τῇ ἀγορᾷ πωλεῖ, ὁ δὲ ἀγοραστής ἀργύριον ἔχει. ὁ μὲν Λεύκιππος καθεύδει, ὁ δὲ Πύρρος τὸν ἀγοραστήν ὁρᾷ καὶ τὸν Λεύκιππον καλεῖ. τέλος δέ, ὁ Λεύκιππος τὸν ἄνθρωπον ὁρᾷ καὶ λέγει· “καλὸς ἐστὶν ὁ οἶνος, ὁ καλὸς ἀγοραστής τὸν καλὸν οἶνον ἀγοράζει.”

Capítulo 3

Ὁ μὲν Πύρρος ἐν τῷ ποταμῷ νεῖν οὐκ ἐθέλει, ἡ δὲ Ἑλένη ἤδη νεῖ. ὁ δούλος τὴν κόρην ὁρᾷ, ἀλλὰ οὐχ ὁρᾷ τὸν κούρον. τέλος δέ βοᾷ ὁ Κλώτος· “ἄρα οὐ νεῖ ὁ Πύρρος; δεῦρο βάδιζε, ὦ Πύρρε, καὶ κάθιζε παρὰ τῷ δένδρῳ.”

Capítulo 4

Σαφώς οὖν οἱ στρατιῶται τὰς αἶγας ἐν τῇ ὕλῃ εὐρίσκουσιν. ὁ Λεύκιππος λέγει ὅτι δεῖ πρὸς τὴν οἰκίαν βαδίζειν. ἔρχονται οὖν πρὸς τὴν οἰκίαν οἱ ἄνθρωποι, τὰς γὰρ αἶγας παρέχειν ἐθέλουσιν.

Capítulo 5

Προσέρχονται οἱ ἄνδρες εἰς τό τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερόν ταχέως, διότι οἱ Λακεδαιμόνιοι ταῖς οἰκίαις προσβάλλουσιν. ἐν ᾧ πάντες μένουσι παρά τῷ ἱερῷ, στρατιώτης τις ἦκει καὶ λέγει ὅτι οἱ Λακεδαιμόνιοι τέλος ἐκφεύγουσιν. πάντες οἱ ἄνδρες καὶ πάσαι αἱ γυναῖκες εὐδαίμονες βοῶσιν.

Capítulo 6

“δυνάμεθα, ὦ Ἑλένη, νὺν διαλέγεσθαι”, λέγει ὁ Πύρρος. “οὐ διαλέγεσθαι ἐθέλω”, λέγει ἡ ἀδελφή, “ἀλλὰ ἀκούειν πάντας τοὺς ἀριθμούς”. “καλῶς δὴ, διδάξω σοι τοὺς ἀριθμούς μέχρι τό δέκα. ἓν, δύο, τρία, τέτταρα, πέντε, ἕξ, ἑπτὰ, ὀκτώ, ἑννέα, δέκα”.

Capítulo 7

ὁ οὖν Φιλωνίδης βραδέως ἐβάδιζεν. ὁ δέ Πύρρος αὐτόν ἔβλεπεν, ἐν ᾧ παρά τῇ μητρί ἔκαμνεν. τέλος, ὁ Πύρρος πρὸς τὸν ἀνεψιὸν προσήρχετο, καὶ ἠρώτα· “διὰ τί βραδέως βαδίζεις; ἄρα οὐ βούλῃ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ οἰκίᾳ εἶναι;”. καὶ ἀπεκρίνετο ὁ Φιλωνίδης· “οὐδαμῶς, ὦ Πύρρε. οὕτως εἰμί διότι οὐ βούλομαι πρὸς τὰς Ἀθήνας ἐπανέρχεσθαι”.

Capítulo 8

Οὗτοι οἱ μαθηταὶ τὸν διδάσκαλον περιμένουσιν ἐν τῷ κήπῳ διαλεγόμενοι. ὁ μὲν διδάσκαλος ἐστὶν ὁ Πλάτων, ἄνθρωπος γέρων ὢν, ἀλλὰ ἰσχυρός. αὐτὸς τὴν φιλοσοφίαν τοὺς μαθητάς ἐδίδασκεν, οὗτοι ἐμάνθανον αὐτόν ἀκούοντες.

Capítulo 9

“ἄρα σύ τόν Φίλιππον γινώσκεις, ὦ διδάσκαλε;”, ἠρώτησαν οἱ φίλοι τόν διδάσκαλον. καί ὁ Ἀριστοτέλης ἀπέκρινεν· “παντελώς γινώσκω. ὁ οὖν Φίλιππος μέγας ἐστι βασιλεύς τῶν Μακεδόνων, καί ἄνθρωπος καλός. ἀλλά τοῖς πολεμίοις οὐ καλός ἀλλά δεινός ἐστίν ἄνθρωπος”.

Capítulo 10

ἡ μέν Ἑλένη τήν γυναῖκα ἤκουε βοῶσαν, ἀλλά πρὸς αὐτήν οὐκ ἔτρεξεν. εἰς δέ τήν τοῦ Φιλωνίδου οἰκίαν ἐπορεύσατο, διότι ἐκεῖνη ἡ γυνή μήτηρ αὐτοῦ ἦν. τῷ οὖν Φιλωνίδῃ εἶπεν ἡ κόρη ὅτι ἡ μήτηρ ἐβόα ἐν μέσῃ τῇ ἀγορᾷ.

Capítulo 11

Μάλα οὖν ἔδραμον οἱ στρατιῶται ἵνα πρὸς τόν λόφον ἤκουσιν. ἐν δέ τῷ λόφῳ τέλος ὄντες, πάντας τοὺς πολεμίους ὁρᾶν ἐδύναντο. πολλοὶ μὲν ἦσαν ἐκεῖνοι, ὀλίγοι οἱ Ἕλληνες. ἐπειδὴ δέ ἡ μάχη ἐγένετο, πάντες ἀνδρείως ἐμάχεσαν, ἀλλ’ οἱ Μακεδόνες ραδίως ἐνίκησαν.

Capítulo 12

ὁ Δημοσθένης κατὰ τῶν Μακεδόνων ἔλεγε πολλάκις ἐν τῇ τῶν Ἀθηναίων Ἐκκλησίᾳ. ἐπειδὴ οἱ Μακεδόνες εἰς τὰς Ἀθήνας εἰσῆλθον, ὁ ῥήτωρ ἐκ τῆς πόλεως ἐξέφυγε σὺν ὀλίγοις φίλοις ἐν οἷς ἦν καὶ ὁ Πύρρος. οὗτοι οὐκ ἐγίγνωσκον εἰ τέλος ἐπανέρχοντο ποτε εἰς τὴν πόλιν.

